

Sygn. akt I C 1630/14

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 14 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Henryka Gębuś

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód (...)z/s **we W.**

pozwany **A. L.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Z./

1. (...)

2. (...)

14.01.2015r.

Sygn. akt I C 1630/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)z siedzibą we W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła pozew przeciwko pozwanemu A. L.domagając się zasądzenia kwoty 3.365,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa podniosła, iż zobowiązanie pozwanego wynikało z umowy bankowej nr (...) zawartej w dniu 14.05.2010r. przez pozwanego z (...) Bank S.A. na określoną kwotę pieniężną, do której zwrotu pozwany zobowiązała się w tejże umowie. Pozwany nie wywiązał się jednak ze zobowiązania, w związku z czym niezapłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Pozwany został wezwany do zapłaty zaległej kwoty przez wierzyciela pierwotnego, który wskazał, iż w razie nieuregulowania zobowiązania wierzycielność zostanie przelana na rzecz Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty. Jednak pomimo wezwania do dobrowolnego zaspokojenia wymagalnego roszczenia, pozwany w oznaczonym terminie nie spełnił dochodzonego świadczenia.

W dniu 02.04.2014r. została zawarta umowa pomiędzy (...) we W., a (...) Bank S.A., w wyniku której nastąpiła cesja wierzycielności. Strona powodowa wskazała nadto, że dowodem istnienia zobowiązania jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/460/1/PST z dnia 22.08.2014r., podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzony

pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym. Wyciąg ten bowiem precyzuje źródło i rodzaj wierzytelności wraz z potwierdzeniem faktu dokonanej cesji.

Pozwany A. L. nie wdał się w spór co do istoty sprawy i nie stawiał się na terminie wyznaczonej rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02.04.2014r. (...) Bank S.A.oraz (...) zawarły umowę sprzedaży wierzytelności.

Na mocy tej umowy strona powodowa nabyła pakiet wierzytelności opisanych w Załączniku nr 1A oraz Załączniku 1B do zawartej umowy.

Wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji zawiera tabelę, w której wymienia się numer umowy, datę jej zawarcia, pierwotną kwotę kredytu, imię i nazwisko, pesel, adres zamieszkania, kapitał odsetki i koszty. Dokument ten zawiera dane pozwanego.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności k. 6-9;
- wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 10.

W niniejszej sprawie wystawiony został przez (...)wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 22.08.2014r. Wyciąg ten został wystawiony na podstawie art. 194 Ustawy z dnia 27.05.2004r. o funduszach inwestycyjnych. Z wyciągu wynikało, iż zobowiązanie dłużnika A. L.wynika z umowy pożyczki zawartej w dniu 14.05.2010r. i wynosi 3.365,60 zł, w tym należność główna w kwocie 2.291,61 zł i odsetki w kwocie 1.073,99 zł.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...)k. 5.

Pismem z dnia 21.07.2014r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 3.644,40 zł pod rygorem wystąpienia na drogę sądową.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 11.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie strona powodowa (...)z siedzibą we W.wniosła o zasądzenie od pozwanego A. L.kwoty 3.365,60zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Dla wykazania swojego żądania strona powodowa dołączyła do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego wystawiony na podstawie art. 194 Ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach sekurytyzacyjnych, który miał stanowić dowód na poparcie wszystkich jej twierdzeń, jakie zawarła w pozwie. Jednak pozostawała w błędnym przekonaniu, że może on stanowić samodzielną podstawę do dochodzenia niniejszego roszczenia. Zgodnie bowiem z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 r. (sygn. P1/10, Dz. U. z 25/07/2011 r. Nr 152, poz. 900) art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach sekurytyzacyjnych, w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym wprowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 20 Konstytucji. Zgodnie z powyższym wyciąg z ksiąg

rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego należy traktować jako dokument prywatny, który korzysta z domniemania autentyczności oraz z domniemania, że zawarte w nim oświadczenie złożyła osoba, która go podpisała (art. 245 k.p.c.). Dokument prywatny nie korzysta natomiast z domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w nim zawartych. O materialnej mocy dowodowej dokumentu prywatnego, zależącej od jego treści, rozstrzyga sąd według ogólnych zasad oceny dowodów myśl art. 233 § 1 k.p.c. Podobnie jak w wypadku innych dowodów, sąd ocenia, czy dowód ten ze względu na jego indywidualne cechy i okoliczności obiektywnie zasługuje na wiarę, czy nie. Wynikiem tej oceny jest przyznanie lub odmówienie dowodowi z dokumentu waloru wiarygodności, ze stosownymi konsekwencjami w zakresie jego znaczenia dla ustalenia podstawy faktycznej orzeczenia.

W świetle materiału procesowego zebranego w niniejszym postępowaniu Sąd uznał, że dokument w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 22.08.2014r. nie stanowi dowodu istnienia zobowiązania pozwanego wobec strony powodowej, jego wysokości i wymagalności. W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa powołuje się na umowę bankową nr (...) z dnia 14.05.2010r., zawartą z (...) Bank S.A., od którego nabyła wierzycelność. Do pozwu jednak nie została dołączona przedmiotowa umowa. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że strona powodowa nie zadośćuczyniła spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu i nie wykazała faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, na które powoływała się w uzasadnieniu żądania.

Ubocznie należy dodać, że samo powołanie w pozwie daty umowy bankowej, która miała być zawarta przez pozwanego w żaden sposób nie identyfikuje tej umowy w zakresie wymagalności roszczenia i jego wysokości. Nie sposób zatem akceptować sytuacji, w której podmioty gospodarcze, o znacznej pozycji rynkowej, zawierają umowy przenoszące przysługujące im jakoby wierzycelności, posilkując się wyłącznie składanymi przez siebie oświadczeniami i na tej podstawie oczekują wydania im tytułów egzekucyjnych. Brak dokumentów źródłowych nie pozwala też na ewentualną późniejszą ocenę, czy dochodzone innym pozwem roszczenie nie jest tożsame z roszczeniem wykazywanym w danej sprawie. To zaś nie pozwala na akceptację praktyki wydania orzeczeń uwzględniających pozew wyłącznie w oparciu o twierdzenia samego wierzyciela.

Wobec powyższego Sąd mając na uwadze nie wykazanie istnienia zobowiązania pozwanego względem strony powodowej oddalił powództwo w całości.

Z/

1. odnotować;
2. (...)
3. kal. 14 dni.